

1962
16^a
11 pages
plus
appendix
7 pages

Deputaten voor Contact met de Protestant Reformed Churches

Edmonton, 11 Januari 1962

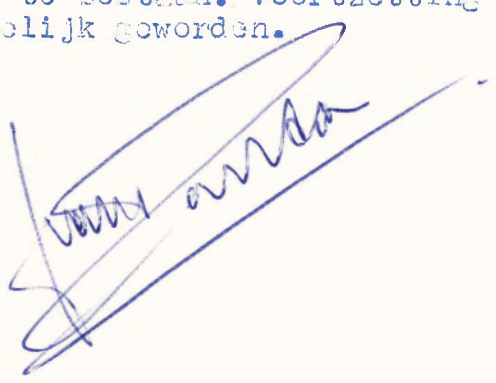
Aan de synode van de Canadian Reformed Churches, 1962

Geachte Broeders,

Hiermede zenden wij U de door ons met de deputaten van de Protestant Reformed Churches gevoerde correspondentie. Uit het schrijven van de laatste synode van deze kerken blijkt U dat deze kerken hebben opgehouden te bestaan. Voortzetting van de correspondentie is ons dus onmogelijk geworden.

Met broedergroet,

namens deputaten,

A large, stylized handwritten signature in blue ink, possibly reading 'J. van der...' or similar, written over a diagonal line.

1962
10/1
A

Department of Health, Education and Welfare

Washington, D.C. 20451

Division of Health Care Services

Office of Health Care Administration

Enclosed for you are two copies of a report on the results of a study of the health care needs of the elderly. The report was prepared by the National Academy of Sciences and the National Research Council. It is a valuable source of information on the health care needs of the elderly and on the ways in which these needs can be met. The report is available in both English and Spanish. If you are interested in obtaining a copy, please contact the National Academy of Sciences, 2101 Constitution Avenue, Washington, D.C. 20540.

Very truly yours,

Director

COPIE

Deputaten van de Canadian Reformed Churches
voor contact met de
Protestant Reformed Churches.

Edmonton, 12 Maart 1959

Corr. adres:

Rev. J. T. Van Popta
1113 1/2 - 66 street
Edmonton-Alberta-Canada

To: The Committee for Correspondence
of the Prot. Ref. Churches,
c.o. Rev. John D. de Jong
Box 208, Hull, Iowa.

Zeer geachte Broeders,

1. Door de synode onzer kerken, in 1958 te Homewood-Carman gehouden, is besloten de briefwisseling met de deputaten Uwer kerken voort te zetten. Het desbetreffende besluit luidt:

" op voorstel van de kerken te Brampton, Chatham en Hamilton deputaten te benoemen voor schriftelijke correspondentie met deputaten ad hoc van de Protestant Reformed Churches; hun taak zal zijn:

(1): de aangevangen briefwisseling voort te zetten.

(2): aan de deputaten der Protestant Reformed Churches duidelijk uiteen te zetten, waarom onze kerken, naar Christus' gebod, juist zulke correspondentie dienen te zoeken als omschreven is in de door deze synode opnieuw vastgestelde regels voor correspondentie, zulks beginnend met toezending van deze regels, en het desbetreffende rapport dat ter synode diende.

(3): deze deputaten mede te delen, dat onzerzijds de mogelijkheden ten aanzien van de uitspraak Synod 1954 terzake van de inhoud van de "Declaration" als "explained more fully and better in the Three Forms of Unity" verdwijnen zouden als deze uitspraak vervallen verklaard werd.

(4): van hun arbeid rapport uit te brengen aan de e.k. synode, welk rapport vroegtijdig ter kennisneming aan de kerken gezonden worde". Acta 1958 art. 290 5c.

Door onze synode zijn tot deputaten benoemd:
Br. D. M. Barendregt, Smithers B.C.; Br. C. Ouwersloot, Smithville
Ont.; Ds. L. Selles, Chatham Ont.; Ds. H. A. Stel, Houston B.C.;
Ds. J. T. Van Popta, 11134 - 66 street, Edmonton, Alta.
Het correspondentie-adres is bij de laatstgenoemde.

2. De onder 1 (2) genoemde regels, door deze synode op-
nieuw vastgesteld, zijn als volgt:

"De synode besluit, dat de correspondentie met Gereformeerde ker-
ken in andere delen der wereld zal moeten en kunnen bestaan in:

1. het toezenden aan elkander van het voorlopig agendum der
meeste vergaderingen en het ontvangen van elkanders event.
deputaten op de meeste vergaderingen als adviseurs,
2. het aanvaarden van elkanders attestaties,
3. het toesliten van elkanders Dienaren des Woords tot de be-
diening des Woords en der Sacramenten,
4. het informeren van elkaar inzake genomen besluiten en even-
tuele wijziging en uitbouw van belijdenis, kerkenordening
en liturgie. (De acta 1958 noemen in art. 56 onder 4. de
tucht. Dat is een vergissing. Vermeld had moeten worden
liturgie. Zie rapport blz. 209).
5. het op elkaar acht geven, dat niet worde afgeweken van de
Gereformeerde belijdenis in de leer, de dienst, de kerkre-
gering en de tucht,
6. het doen van verantwoording terzake van correspondentie
met derden." Acta 1958 art. 56

Het desbetreffende rapport zenden we U met deze brief.

3. Het aangaan waz van de "correspondentie" tussen Uw en
onze kerken houdt in, dat wij elkaar metterdaad erkennen als
kerken van de Here Jezus Christus. Daar is het ons om te doen.
Het komt er dus op aan, dat Uw kerken en onze kerken Gods volk
met Christus vergaderen, het alleen bindende aan Gods Woord in
de leer en in de tuchtbediening, in de dienst en in de kerk-
regering. Is dat een feit, dan moeten we tot die wederzijdse
erkenning komen. Dan moeten we immers Christus' werk bij U
en bij ons metterdaad oren.

4. Uit die wederzijdse erkenning vloeit o.i. voort:

- a. het aanvaarden van elkaars attestaties. Het is het erkennen
van elkaars opzieners als door Christus geroepen opzicht
te hebben over Zijn kudde bij U en bij ons.

- b. het toelaten van elkaars Dienaren des Woords tot de bediening van Het Woord en van de sacramenten. Het is de wederzijdse erkenning van het wettig geroepen zijn van Uw en onze dienaren om Gods Woord en de sacramenten te bedienen aan Zijn volk.
- c. het op elkaar acht geven, dat niet worde afgeweken van de Gereformeerde belijdenis in de leer, de dienst, de kerkregering en de tucht. Als zusterkerken hebben we dan deze roeping, om zoodoorgoedig elkaar te vermanen als kerken trouw te blijven aan de roeping met Christus te vergaderen. Met kerken die ontrouw worden en de Schriftuurlijke vermaningen afwijzen, kan de door ons bedoelde correspondentie niet langer onderhouden worden.
- d. Vandaar het informeren van elkander inzake genomen besluiten enz. Hiermede bedoelen we niet, dat we overleg met elkaar plegen, voordat een van beide kerkengroepen besluiten neemt of de belijdenis, liturgie of kerkenordening wijzigt of aanvult. U en wij, we hebben elk onze eigen geschiedenis en onze eigen roeping met het oog op de concrete situatie waarin gehandeld moet worden naar het gebod met Christus te vergaderen. We bedoelen dit, dat we elkaar zo informeren, dat we over en weer het onder e. genoemde mogelijk maken.
- e. Het toezenden aan elkander van het voorlopig agendum der meeste vergaderingen en het ontvangen van elkanders eventuele deputaten op die meeste vergaderingen als adviseurs. Als zusterkerken hebben we dan de roeping het elkaar in elk geval mogelijk te maken elkaar op te scherpen in de liefde en trouw.
- f. Het doen van verantwoording terzake van correspondentie met Derden. Hiermede bedoelen we niet, dat we elkaar eerst toestemming zouden vragen om correspondentie met derden aan te gaan. Wel dit, dat we elkaar mededelen, dat we met die en die groep van kerken om deze en gene reden correspondentie hebben aangegaan. Natuurlijk is hier oock ruimte om elkaar adviezen te vragen alvorens tot het aangaan van zulk een correspondentie te besluiten.

Ons dunkt deze regel ook noodzakelijk te zijn. We mogen niet met alle zich kerk noemende groepen correspondentie aangaan en onderhouden alleen om het feit, dat zij zich kerk noemen (misschien wel Gereformeerde kerk). Ook t.a.v. buitenlandse kerken moet met goede voorzichtigheid en naarstigheid nagegaan worden, wat de ware kerk is. Daarom mag de ene kerkengroep het niet in de andere dragen, als deze correspondentie zou aangaan met,

- d.w.z. niet maar een brief wisselen maar metterdaad als zusterkerken erkennen, -

zulke vergaderingen, die door vaste, allen bindende besluiten ware Christgelovigen uitbannen of hun het leven in die vergaderingen onmogelijk maken, en dusdoende bewijzen de gelovigen niet met Christus te vergaderen maar ze te verstrocien.

5. De derde opdracht van onze synode raakt de uitspraak van Uw synode van 1954 inzake de Declaration of Principles.
- a. We willen eerst een misverstand uit de weg ruimen. In de laatste brief door onze vorige deputaten van Uw zijde ontvangen, lezen we o.a.:
- "We read your letter as expressing that it is your position that unless a church condemns the Declaration as unscriptural you cannot have further Church conversation with such a church". Dat is ons standpunt niet. Wij willen hier met nadruk verklaren, dat we Uw kerken niet dan pas als zusterkerken willen erkennen en aenvaarden, als ze de Declaration in een officiële kerkelijke uitspraak als onschriftuurlijk veroordelen. Onze synode heeft ons niet opgedragen Uw kerken te verzoeken een tegenuitspraak te doen.
- b. Wat onze vorige deputaten en onze laatste synode dan wel bezielde? Wel, ze wilden graag zekerheid hebben hierover, dat door Uw kerken op generlei wijze aan de inhoud van de Declaration wordt gebonden. En die zekerheid zagen ze niet gegeven in wat Uw synode van 1954 betreffende de Declaration uitsprak. Deze uitspraak zegt a.o.:
- "That sufficient evidence has been given to show that the Declaration of Principles may not be adopted as an expression of our Basis of Unity on certain doctrinal points. These doctrinal points are explained more fully and better in the three forms of Unity in the light of their scriptural context,....." (onderstroping van ons).
- Onze synode maakte uit deze uitspraak dit op, dat Uw synode 1954 verklaarde, dat de inhoud van de Declaration vollediger en beter is uitgelegd, verklaard in de drie formulieren van enigheid. We hebben het woord "inhoud" onderstreept. Daar is het ons nu om te doen.
- c. Wat is dan voor ons de moeilijkheid, waar onze synode 1958 van sprak? Deze: als Uw kerken officieel verklaren, dat de inhoud van de Declaration vollediger en beter in de drie formulieren van enigheid, - Uw en onze belijdenis, - wordt uitgelegd, dan is door Uw kerken in feite ook verklaard, dat de inhoud van de Declaration in de drie formulieren van enigheid is terug te vinden, en dat een goede uitlegging van de drie formulieren niet met de inhoud van de Declaration in strijd kan en mag komen, zodat de inhoud van de Declaration tot norm voor de uitlegging van de drie formulieren is verheven. En daar hebben we ernstige bezwaren tegen.
- d. En nu vragen we niet Uw aandacht voor onze bezwaren tegen de inhoud van de Declaration. En nogmaals, we vragen niet van Uw kerken een uitspraak, waarin de inhoud van de Declaration als onschriftuurlijk wordt veroordeeld. We vinden het in het geheel niet noodzakelijk in onze discussie in te gaan op wat in de Declaration is gezegd aangaande het verbond der genade, de

belofte, het geloof, de wedergeboorte enz. Als deputaten hebben we er ons ook niet mee bezig gehouden. Het gaat ons om wat Uw synode 1954 er van zegt. Immers, als Uw kerken naast de text van de drie formulieren van enigheid en de Schrift de inhoud van de Declaration tot norm voor de uitlegging van de drie formulieren verklaren, dan zal in onze gedachtenwisseling wel over de Declaration gehandeld moeten worden. Dan komt bij ons al dadelijk de vraag op, of Uw kerken ons spreken en handelen alleen aan Gods Woord en de drie formulieren van enigheid teetsen of ook aan de inhoud van de Declaration.

- e. Nu heeft evenwel Uw synode van 1957 verklaard: "That in the matter of the Declaration of Principles we express that we have no interest nor see the need of discussing said Declaration with any individual or church body since, as far as Synod is concerned, the Declaration of Principles does not exist as an official document of our churches because the Synod of 1954 expressed: "The Declaration of Principles is without force as a Synodically approved expression". And: "We have always expressed that these (the three forms of unity) are sufficient for the organization of new churches".

Wij zijn blij met deze uitspraak, en de verklaring van 1954, dat de drie formulieren van enigheid voldoende zijn voor het institueren van nieuwe kerken, heeft onze hartelijke instemming. Maar onze synode 1958 heeft deze mooie uitspraak niet kunnen verenigen met wat Uw synode 1954 ook heeft gezegd. Is in 1954 ook niet gezegd: de inhoud van de Declaration vindt U terug in de drie formulieren van enigheid? Wordt er zo dan toch niet langs een omweg aan de inhoud gebonden? Deze onzekerheid en moeilijkheid was voor onze opdrachtgeefster niet door Uw 1957 weggenomen.

- f. Tijdens de voorbereiding van deze brief is evenwel bij sommigen van ons, deputaten, de vraag gerezen, of onze synode 1958 de desbetreffende uitspraak van Uw synode 1954 wel goed heeft gelezen. Deze verklaarde toch:

"That sufficient evidence has been given to show that the Declaration of Principles may not be adopted as an expression of our Basis of Unity on certain doctrinal points. The^{se} doctrinal points are explained more fully and better in the Three Forms of Unity....."

Uw synode van 1954 heeft toch eigenlijk niet gezegd, dat de inhoud van de Declaration vollediger en beter in de drie formulieren van enigheid is verklaard. Ze maakt onderscheid tussen de Declaration en zekere punten der leer. Ze zegt niet: datgene wat in de Declaration t.a.v. die punten der leer is opgemerkt, is vollediger en beter in de drie formulieren van enigheid verklaard maar die punten der leer.

Indien Uw 1954 zo opgevat moet worden, dan is, aldus nog steeds sommigen van ons, door Uw kerken niet verklaard, dat de inhoud van de Declaration in de drie formulieren van enigheid is terug te vinden en dan kan niet op grond van Uw 1954

geconcludeerd worden, dat Uw kerken in feite nog aan de inhoud van de Declaration binden.

- g. Wij hebben U zo de moeilijkheden van onze synode ten aanzien van de uitspraak van Uw synode 1954 en 1957 betreffende de Declaration voorgelegd. Uit Uw 1957 hebben wij de indruk ontvangen, dat de Declaration bij U geheel van de baan is. Maar als onze synode 1958 juist is geweest in haar beweren, dat Uw 1954 o.a. verklaart, dat de inhoud van de Declaration beter en vollediger in de drie formulieren van enigheid is uitgelegd, dan is, zoals we dat hiervoor trachtten aan te tonen, de Declaration in feite nog niet geheel van de baan.

We hopen zeer, dat we te dezen duidelijk genoeg zijn geweest. Wij hopen ook, dat het U of de e.v. synode Uwer kerken mogelijk zal zijn, deze moeilijkheden uit de weg te ruimen.

6. Wij willen nu ook enige opmerkingen maken t.a.v. onze en Uw verhouding tot derden, en met name tot de Christian Reformed Church.

- a. Uw synode van 1957 wees er terecht op, dat wij ons er steeds van bewust hebben te zijn, dat we Canadese kerken zijn en dat we als zodanig geen Nederlands verleden hebben. We erkennen, dat we dat niet altijd even scherp voor onze aandacht hebben. Zulks zal U begrijpelijk zijn.

- b. Niettegenstaande dat zijn we nauw verbonden aan de kerkgeschiedenis in Nederland. En wij hier in Canada hebben evenals Uw kerken in de States de Here dankbaar te zijn wat Hij U en ons heeft gegeven in de planting zijner kerken in Nederland door het werk van een Willibrord en een Bonifatius en in de Reformatie en in Dordt 1619-19 en in de Afscheiding van 1834. En voor wat onszelf betreft, denken we met dankbaarheid aan Gods genadige kerkreformerende en kerkbewarende gaven in de Doeleantie van 1886 en de Vereniging van 1892 en de Vrijmaking van 1944. Kerkhistorische feiten, waarmede, dunkt ons, Uw kerken terdege te maken hebben even goed als wij en U te maken hebben met een terugkeer en een reformatie van de roomse kerk in Spanje, stel dat zulks zou plaats vinden. Waar zouden wij en U dan de moed vandaan halen Christus' werk niet te eren?

- c. Dat betekent: onze verhouding tot de kerken in Nederland, onze band aan de Nederlandse kerkhistorie, is niet de enige belangrijke factor in onze kerkelijke relaties. Ze is ook niet de belangrijkste factor.

We hebben ons te houden aan God's Woord aangaande de kerk des Heren, waarvan gehoorzaam belijdenis is gedaan in Zondag 21 van de Heidelberger Catechismus en in art. 27-29 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis. En ook als kerken hebben we de roeping met goede voorzichtigheid en naarstigheid na te gaan uit de Woorden God's, wat de ware kerk is. En met wat zich in strijd met God's Woord kerk des Heren noemt, mogen we geen kerkelijke gemeenschap onderhouden.

Zo geloven we, dat dit Woord des Heren tenslotte de enige bepalende factor moet zijn in het zoeken en aangaan van kerkelijke relaties.

d. Een paar voorbeelden. In Canada gekomen, moesten we hier ook onze positie bepalen tegenover de synagoge, de Roomse kerk, de Anglicaanse kerk, de United Church, de Lutherse kerk, Baptistische kerken enz. Dat is heus niet bij officiële kerkelijke besluiten en uitspraken gedaan. Toch hebben we ten aanzien van deze "denominaties" ons standpunt bepaald. En dat deden we alleen al door het feit, dat we de Heidelberger Catechismus, de Nederlandse Geloofsbelijdenis en de Dordtse Leerregels als Schriftgetrouwe belijdenis van God's Woord aanvaardden en dientengevolge als norm voor de prediking en al het kerkelijk onderwijs en vermaan; en door het feit, dat we de Dordtse kerkenordering als een Schriftuurlijke regel voor het onderling samenleven der kerken hebben aanvaard.

En we konden in dezen de geschiedenis niet negeren. De Vrijmaking van de Synagoge sedert Pinksteren en van de Roomse kerk sedert 1517 en het nooit tot volledige reformatie gekomen zijn van de Anglican Church en het grote verval van die gemeenschap. De dwalingen van de Lutherse kerken inzake de hemelvaart van Christus en inzake de doop en het heilig avondmaal en de ketterijen der baptisten, de leervrijheid in de United Church enz. Al deze dingen zijn factoren, die onze kerkelijke positie hier hebben bepaald, omdat wij onze kerkelijke positie hier hebben willen laten bepalen door die ene, eigenlijk enige factor, dat de kerk des Heren in de leer, de ambtelijke diensten, kerkregering en tuchtbediening gebouwd wordt en zich moet laten bouwen op de leer der profeten en apostelen en op de getrouwe belijdenis daarvan en omdat bovengenoemde dwalingen in strijd zijn met die leer en die belijdenis. De Nederlandse kerkgeschiedenis kwam in dit opzicht niet eens aan de orde.

e. Zo hadden we en hebben we ook de Christian Reformed Church te toetsen. En uitteraard kwam in onze beoordeling ook de verhouding tot de Gereformeerde Kerken in Nederland voor onze aandacht. De Christian Reformed Church onderhoudt toch de zusterrelatie met die groep van zich Gereformeerd noemende kerken, die wij nu duidelijkheidshalve "synodale" kerken noemen. U weet dan, welke groep we bedoelen. En eenheid met en lid zijn van de Christian Reformed Church bracht en brengt met zich mee een onderhouden van de zusterrelatie met de synodale gemeenschap in Nederland. Het was dus via de Christian Reformed Church en niet maar vanwege het feit, dat we uit Nederland kwamen, dat we hier in Canada, heel concreet voor de vraag worden gesteld, of wij als kerken in Canada met de "synodale" kerken in Nederland de zusterrelatie van kerkelijke correspondentie, als omschreven in punt 4 van deze brief, mochten en mogen aangaan en onderhouden. En eveneens voor de vraag, of de Christian Reformed Church dat mag en of Uw kerken dat van de Here mogen, ja, of enig kerk dat mag.

Het gebod, naarstelijk en met goede voorzichtigheid uit den Woorde Gods te onderscheiden, welke de ware Kerk zij, is een katholiek gebod, inhoud van ons katholiek geloof, van kracht niet alleen voor ons, noch ook alleen voor U maar ook voor de Christian Reformed Church, en te betrachten niet alleen met betrekking tot de vele vergaderingen en organisaties hier naar ook ter beoordeling van zich kerk noemende organisaties aan de overzijde van de Oceaan.

Zulk een benadering (approach) is toch naar de Schrift en de belijdenis?

En zo hebben we in onze beoordeling van de Anglican church hier ook te maken met haar relatie tot de Anglican Church in de United Kingdom en in ons toetsen van de Roomse kerk hier met haar band aan de kerk te Rome en in ons benaderen van de Reformed Church in Canada met haar betrekking tot de Reformed Church in de U.S.A. en in onze "approach" tot de Presbyterian Church in Canada ook met haar verhouding tot de Wereldraad van Kerken en via deze tot de vele vrijzinnige "denominaties" in de gehele wereld.

- f. Dat betekent niet, dat we voor het aangaan van de zusterrelatie met Uw kerken haar de voorwaarde zouden willen stellen, de correspondentie met de "synodale" kerk in Nederland om dezelfde gronden te veroordelen en te verwerpen als wij dat doen. Wij van onze kant zullen ruimte moeten open laten voor de mogelijkheid dat Uw kerken zulks doen op grond van andere kerkhistorische feiten of om andere redenen of te dezen niet tot een formele beslissing komen zonder evenwel correspondentie met de synodale kerk aan te gaan. (Correspondentie dan weer bedoeld in de zin van punt 4 van dit ons schrijven).

Maar we geloven wel, dat de Here ook van Uw kerken eist, de profetie niet te verachten en daarom alle dingen te beproeven en het goede te behouden en haar van alle soort van kwaad te onthouden, opdat de Geest niet in haar worde geblust.

- g. Voort zij U bekend, dat onze kerken de "synodale" kerk in Nederland niet als zusterkerk kunnen erkennen, omdat deze bindt aan leeruitspraken, die niet naar Gods Woord zijn; omdat ze een synodocratisch juk aan de gelovigen heeft opgelegd en dat nog steeds doet. Wat wel heel duidelijk blijkt uit de invoering van een nieuwe kerkenordening, waardoor Gods Woord als de enige grondslag en richtsnoer is prijsgegeven; omdat ze degenen, die haar om deze zonden hebben vermaand en zich van deze zondige besluiten vrijmaakten, met schrikkelijk misbruik van de kerkelijke tucht heeft vervolgd en ambtelijke doodvonnissen heeft geveld en uitgevoerd.

We zijn evermin als U van mening, dat deze besluiten van de "synodale" kerk "are intentionally in error". Dat doet evenwel niets af van het feit, dat we met deze besluiten hebben te maken en deze besluiten hebben te toetsen aan Gods Woord. En de Here maakt het heel duidelijk in Zijn Woord, dat deze besluiten en de daarop gefundeerde handelingen een zeer groot

kwaad zijn, waaraan we geen gemeenschap mogen hebben.

Dat is onze "benadering" (approach) van de synodale kerk in Nederland. We menen, dat deze benadering schriftuurlijk is en confessioneel. Onze vraag is nu: willen Uw kerken met onze kerken, die ze over de synodale kerk in Nederland oordelen, de relatie van zusterkerk aangaan?

h. We geloven dan ook, dat niemand kerkelijke gemeenschap met de "synodale" kerk in Nederland mag onderhouden. We geloven dat, niet omdat vele leden van onze kerken, toen ze nog in Nederland woonden, zich van die leeruitspraken en van dat synodocratische juk hebben vrijgemaakt, maar omdat Gods Woord ons ieder verbiedt, van wat staat of kwaliteit hij ook zij, kerkelijke gemeenschap te onderhouden met een synodocratische organisatie, in artikel 6 g genoemd, omdat we aan haar zonden geen gemeenschap mogen hebben.

Willen Uw kerken, nu onze kerken dit standpunt innemen, met onze kerken de relatie van zusterkerken aangaan?

i. Uitterwaard mogen we geen bezwaren inbrengen tegen een contact opnemen met de Christian Reformed Church om te trachten de enigheid der kerk met haar te onderhouden. Dat is bij ons door meer dan een kerk gedaan. (Dat de ervaringen tot nu toe zijn, dat men van de zijde van de Christian Reformed Church niet is ingegaan op onze serieus gemeente bezwaren tegen haar, daarover zullen we maar verder zwijgen).

En dan zal er ook ruimte moeten zijn voor een verschil in "approach". Als U en wij maar naar de Schriften spreken en de vrede en eenheid van Efeze 4 zoeken door te getuigen van de Waarheid. En wij van onze kant hebben dan te bedenken, dat Uw geschiedenis niet de onze is, ook al hebben wij er als katholieke kerken des Heren alles mee te maken. Uw getuigenis zal dan een op Uw historie afgestemde inhoud aannemen.

j. We werken het onder 6 g.h.i. genoemde niet verder uit. Natuurlijk is het van belang hierop terug te komen. Maar nu is het niet noodzakelijk. Het gaat nu inderdaad allereerst om de vraag: wat is het doel (purpose) van de reeds plaats gehad hebbende en met deze brief voortgezette briefwisseling en hoe moet de aanpak (approach) er van zijn.

Ons dunkt het doel te zijn: te komen tot en het met elkaar aangaan en onderhouden van de zusterrelatie van met elkaar corresponderende kerken als omschreven in punt 4 van deze brief.

En de aanpak: tot het uiterste proberen elkaar goed te verstaan en misverstanden uit de weg te ruimen, opdat we over en weer goed weten, wat we aan elkaar hebben.

We zijn gaarne bereid U de op de Heilige Schrift en de belijdenis gegronde bewijzen en argumenten voor het door ons in 6 g en h beschrevene aan U ter toetsing voor te leggen. We kunnen dan ook onze aandacht schenken aan het beroep van onze vorige deputaten op 2 Joh. 10 en 11 en aan Uw bezwaren daartegen.

7. Het spijt ons, dat U deze brief niet eerder hebt ontvangen. Het vaststellen van deze brief heeft veel voorbereiding gevraagd, temeer daar we onderling enige brieven hebben moeten wisselen over wat Uw synode 1954 nopens de Declaration of Principles uitsprak.

We menen met deze brief voldaan te hebben aan de opdracht van onze synode 1958 en ook geantwoord te hebben op de belangrijkste punten van Uw laatste brief. We hopen, dat we ons standpunt duidelijk genoeg hebben uiteengezet.

De Here zegene U naar de rijkdom van Zijn genade.

We grooten U in de Here.

Namens de deputaten voor contact met de Protestant Reformed Churches,

Bijlage

Dr. J.T. Van Popta
11134-66 street
Edmonton-Alberta-Canada

Rev. L. Selles
Chatham Ont.

Chatham, 15 Maart 1960

Aan The Committee for Coorespondence
of the Prot. Ref. Churches
c.o Rev. John D. de Jong
Box 208, Hull, Iowa

Geachte Ds. De Jong,

Ds. van Popta, die een tijdlang rust moet houden,
verzoekt me om het secretariaat van ons deputaatschap tijdelijk
van hem over te nemen, en mij met U in verbinding te stellen.
Tot nu toe ontvingen wij geen antwoord op ons schrijven van 12
Maart 1959. Gaarne zouden wij vernemen wanneer wij als deputaten
een antwoordschrijven van the Committee for Correspondence Uwer
kerken tegemoet mogen zien.

Met broedergoet,

w.g. L. Selles

287 b

15 March 1953

Gen. L. Collins
Washington, D.C.

Dear Mr. Collins:
The Committee for Correspondence
of the Dept. of Defense
has been advised that you
are now in the office of
the Joint Chiefs of Staff.

Very truly yours,
Gen. L. Collins

The Committee for Correspondence
of the Department of Defense
is a non-profit organization
dedicated to the study and
publication of the activities
of the military establishment
in the United States.
It is a part of the
National Council on
Governmental Accountability
and is a member of the
National Council on
Public Information.

Very truly yours,
Gen. L. Collins

Gen. L. Collins

169

Deputaten voor Contact met de Prot. Reformed. Churches.
Corr. adres: Rev. L. Selles,
222 Selkirk St. Chatham Ont.

To: The Committee for Correspondence of the
Prot. Ref. Churches,
c.o. Rev. L. Dpezema,
1501 Robinson Rd. Grand Rapids. Mich. M. S.A.

Chatham 17 Mei '60.

Geachte Broeders,

1. In dank berichten we U de goede ontvangst van Uw brief van 29 Maart 1960, als reactie op het verzoek van onze secretaris om antwoord te mogen ontvangen op onze brief van 12 Maart 1959.

2. Wij erkennen met U, dat er vele dingen in onze erfenis en geschiedenis zijn, die ons als kerken samenbinden. Dat is dan ook de reden geweest, waarom de Synode van Homewood '54 contact met Uw kerken heeft gezocht om de mogelijkheid van correspondentie als zusterkerken te onderzoeken, en waarom de Synode van Homewood-Carman '58 besloot om opnieuw deputaten te benoemen met de opdracht de briefwisseling met Uw Committee for Correspondence voort te zetten.

3. Wij erkennen ook, dat Uwerzijds geen redenen zijn aangevoerd, waarom Uw en onze kerken geen nauwere eenheid zouden zoeken. Wel moeten wij constateren, dat noch Uw Synode van '57, noch die van '59 antwoord gegeven heeft op de vraag, die in ons midden leefde. Deze vraag betrof toch niet het al of niet bestaan van „The Declaration of Principles” als bindend document, maar een uitspraak van Uw Synode '54 in verband met de opheffing van „The Declaration”, welke aldus luidde: „These doctrinal points are explained more fully and better in the Three Forms of Unity in the light of their scriptural context....” Deputaten van de Synode Homewood '54, alsmede de Synode Homewood-Carman '58 vroegen zich af, of deze uitspraak niet betekende, dat, ofschoon de Drie Formulieren van . Enigheid beter en vollediger de in de „Declaration” aan de orde gestelde punten verklaarden, de „Declaration” zelf daaromtrent toch ook recht gesproken had.

In verband daarmee stelden we U als deputaten van de Synode Homewood-Carman '58 de vraag, of onze Synode deze uitspraak juist geïnterpreteerd had, of dat door haar mogelijk een vergissing was gemaakt in de uitleg van deze uitspraak van Uw Synode '54.

Uw Synode '59 is het antwoord schuldig gebleven op deze vraag en heeft volstaan met een herhaling van de uitspraak van Uw Synode '57, dat de „Declaration” als bindend document niet bestaat, waaraan we echter niet twijfelden. We hopen, dat U uit het bovenstaande duidelijk is, dat we niet, zoals U schrijft, een punt willen maken van hetgeen er niet is, maar van hetgeen er wel was en is, de genoemde uitspraak van Uw Synode '54 namelijk en het stelt ons teleur, dat wij op onze vragen dienaangaande geen antwoord hebben ontvangen.

4. Voorts moeten wij constateren, dat noch Uw Synode '59, noch U als deputaten een uitspraak doet over de regels voor oefening van correspondentie als zusterkerken, die U in onze brief van Maart '59 werden medegedeeld, en waarvan in punt 4 dezer brief een nadere uiteenzetting werd gegeven. Overeenstemming op dit punt achten wij voor het vinden van nauwere eenheid van het grootste belang.

5. In de derde plaats schrijft U niet te begrijpen, waarom wij er bezwaar tegen hebben, dat U contact zoekt met de Christian Reformed Church. Wij zijn er ons niet van bewust, dat wij tegen het zoeken van contact bezwaar hebben gemaakt. Wel hebben wij in onze brief getracht uiteen te zetten, welke bezwaren er bij ons leven in betrekking tot de zusterrelatie, die de Chr. Ref. Church onderhoudt met de „Synodale“ kerken in Nederland en als ons oordeel uitgesproken, dat U, precies als wij, in het zoeken van correspondentie alle dingen naar Art. 27-29 der Ned. Geloofsbelijdenis hebt te beproeven en het goede te behouden. U gaat echter ook op dit zesde punt van onze brief in het geheel niet in.

6. Onze conclusie moet daarom wel zijn, dat, ofschoon U geen redenen aanvoert, waarom Uw en onze kerken geen nauwere eenheid zouden zoeken, U dit zoeken ook niet bevordert, zolang U niet ingaat op de punten, die door ons voor het vinden van eenheid van belang worden geacht.

7. U schrijft verder, dat er onzerzijds een zekere aarzeling te bespeuren viel betreffende de soort van erkenning, die wij Uw kerken zouden geven. U grondt dit op het feit, dat in Grand Rapids the American Reformed Church werd georganiseerd. Wij ontkennen deze aarzeling niet. Indien die niet had bestaan, zou de Synode van Homewood '54 correspondentie hebben gezocht en geen deputaten hebben benoemd om de mogelijkheid tot correspondentie te onderzoeken. Een verbroken gemeenschap tussen Uw kerken en sommige onzer immigrantengemeenten gaf onses inziens ook grond voor deze aarzeling, en noopte tot de „goede voorzichtigheid“ waartoe Art. 29 N.G.B. U en ons aanspoort. Wij kunnen niet inzien, dat, zolang de onzekerheid waarin wij verkeerden niet is weggenomen, de instituering van de American Reformed Church of Grand Rapids, waarvande vergadering al begonnen is in 1952, toen „The Declaration of Principles“ noch van kracht was, verkeerd is geweest. Deze kerk leeft in het verband der Canadian Ref. Churches en onderzoekt als zodanig mede de mogelijkheid om met Uw kerken tot correspondentie te komen. Zolang dit onderzoek nog niet is afgesloten, kan noch van haar, noch van enig andere kerk gevraagd worden, dat zij haar zelfstandig bestaan prijs geeft. Uit het zoeken van contact via onze Synodes en deputaten moge U echter blijken, dat bij haar, evenals bij de andere kerken, het verlangen naar een op Gods Woord gegronde eenheid leeft.

8. U zoudt ons verplichten, indien U in Uw volgend schrijven ons Uw standpunt inzake de in onze brief van Maart '59 aan de orde gestelde punten wilde bekend maken en U nader zoudt willen ingaan op hetgeen in punt zes dezer brief omtrent Uw en onze verhouding tot derden geschreven werd.

Uw in Uw overleggingen de leiding des Geestes toebiddend,
Met broederlijke groet,

Deputaten voor contact met the Prot. Ref. Churches,
L. Selles, Secretaris.

1501 Robinson Rd. S. E.
Grand Rapids 6, Mich.
March 29, 1960.

Committee of Canadian Reformed Church
Rev. L. Selles, Chatham Ont.
Secretary of Committee of Correspondence

Dear Brethren,

We have been negligent in the matter of replying to you concerning the matter of our church relations. There is some excuse. One of our committee member's place had to be taken by the alternate, Rev. W. Hofman. This matter of transition together with the important matter of our relations with the Christian Reformed Church has been an element that has caused this delay. We hope that this delay on our part will not hinder our church relations nor our correspondence as committee.

Our Synod of 1959 made the following decisions concerning your letter of March 12, 1959. „Synod instruct its Committee for Correspondence with the C.R.C. to continue efforts with the Canadian Reformed Churches by continuing to correspond with them about church fellowship." (Acts 1959, art. 30, p. 37). „Motion is made and supported that the Synod instruct its Committee of Correspondence to inform the Canadian Reformed Churches that the Declaration of Principles does not exist as a Synodically binding document. This motion is carried." (Art. 31). Our stated clerk will send you a copy of our Acts.

As committee therefore we wish to inform you of this decision and if possible to resume correspondence about our Church relations.

In the first place we again recognize that there are many things in our heritage and history that show that we are basically one in the Reformed faith and should seek closer fellowship.

In the second place, we can state that from our side there has been no reason advanced why we should not seek closer unity.

In the third place, from your side there has been some hesitation as to what recognition you should give to us. The question was raised as to our standing as a church in the U. S. at least, and was answered by the organization of the American Reformed Church in Grand Rapids. Also in your correspondence with us there appeared a doubt on your part concerning the matter of the Declaration of Principles and our position as to contact with the Christian Reformed Church and the Gereformeerde Kerken in Netherlands.

With respect to the first of your objections, that concerning the Declaration of Principles, we have quoted the decision of our Synod. It seems strange to us that you make an issue of that which does not exist for our ecclesiastical responsibility.

With respect to the position that we seek contact with the above mentioned churches, we cannot see why you object. Our efforts with the Christian Reformed Church show that we seek understanding and removal of barriers that hinder unity and seek reunion on the basis of recognition of a basic Reformed fellowship.

We shall be pleased to hear from you what your objections are to this, and what you propose for closer fellowship.

yours in Christ,
Committee for Correspondence,
Sec. L. Doezeema.

7

1941
March 19, 1941

Department of Agriculture
Washington, D.C.

Dear Sirs:
We have your letter of the 15th regarding the matter of the proposed legislation which is now before the Senate. It is a bill to amend the act of 1934 relating to the control of the production of certain agricultural commodities. The bill is being considered by the Senate Committee on Agriculture and Forestry.

Our office is now in the process of reviewing the bill and we will be glad to discuss it with you if you wish. We will also be glad to discuss the bill with you if you wish. We will be glad to discuss the bill with you if you wish. We will be glad to discuss the bill with you if you wish.

Very truly yours,
Director

The bill is being considered by the Senate Committee on Agriculture and Forestry. It is a bill to amend the act of 1934 relating to the control of the production of certain agricultural commodities. The bill is being considered by the Senate Committee on Agriculture and Forestry. It is a bill to amend the act of 1934 relating to the control of the production of certain agricultural commodities. The bill is being considered by the Senate Committee on Agriculture and Forestry.

With regard to the bill of amendments, the committee has been studying it and we will be glad to discuss it with you if you wish. We will be glad to discuss the bill with you if you wish. We will be glad to discuss the bill with you if you wish.

Yours truly,
Committee on Agriculture and Forestry
U.S. Department of Agriculture

October 12, 1961

Rev. L. Selles, Secretary
Committee for Correspondence with the P.R.Churches
222 Selkirkstreet
Chatham, Ontario, Canada.

Dear Brethren:

In the seventh Session of the Synod of the Protestant Reformed Churches, held in Grand Rapids, Michigan, on July 14, 1961, the Synod adopted the following motion:

„Article 124. A motion is made that the Synod inform the Canadian Reformed Churches of our decision to reunite with the Christian Reformed Church and that they be sent a copy of our resolution. Supported and passed."

Enclosed you will find the copy of the „Resolution of Reunion, Protestant Reformed and Christian Reformed Churches," which was adopted in Article 54 of said Acts of Synod.

Since this action terminates our existence as a local and separate denomination this must of necessity terminate also the correspondence between our churches and yours. We thank you for the time and effort which has been expended in this matter and as far as we personally are concerned hope and pray that this may be continued in the new communion in which we now find ourselves.

We might add by way of information that, to the best of our knowledge, everyone of our churches locally has accepted this advice of Synod and has transferred as a congregation into the Christian Reformed Church, or has amalgamated with other local Christian Reformed Churches or is in the process of doing so.

With Christian greetings,

Synod of the Protestant Reformed Churches
Signed: Rev. James Howerzijl
Stated Clerk.

100
e

October 15, 1944

Rev. J. Bellis, Secretary
Central Board of Christian Churches
320 Broadway
New York, N.Y.

Dear Sir:

In the current edition of the Yearbook of the Christian Church, held in Grand Rapids, Michigan, on July 15, 1944, you have dropped the following article:

"Article 104, which reads: 'The Christian Church is a free church, and its members are free to join or leave it as they please.' This article is a part of our constitution, and it is a part of the Christian Church's heritage. It is a part of the Christian Church's heritage, and it is a part of the Christian Church's heritage."

I am glad to see that the "Yearbook of the Christian Church and Christian Related Churches," which was published in Article 104 of said Yearbook.

Since this article is a part of our constitution, it is a part of the Christian Church's heritage, and it is a part of the Christian Church's heritage. It is a part of the Christian Church's heritage, and it is a part of the Christian Church's heritage. It is a part of the Christian Church's heritage, and it is a part of the Christian Church's heritage. It is a part of the Christian Church's heritage, and it is a part of the Christian Church's heritage.

We might add by way of information that the yearbook is a part of our constitution, and it is a part of the Christian Church's heritage, and it is a part of the Christian Church's heritage. It is a part of the Christian Church's heritage, and it is a part of the Christian Church's heritage. It is a part of the Christian Church's heritage, and it is a part of the Christian Church's heritage.

With Christian greetings,
Rev. J. Bellis, Secretary
Central Board of Christian Churches
320 Broadway
New York, N.Y.
John Clark

Resolution of Reunion
Protestant Reformed and Christian Reformed Churches

WHEREAS both denominations love the Reformed truth, subscribe to the three forms of unity, are committed to the cause of Christian Education and Missions, hold that the pure preaching of the Word, the proper administration of the sacraments, and the faithful exercise of Christian discipline are the marks of the true church, and accept the Biblical basis and creedal formulations of the doctrines of the divine decrees, irresistible grace, and the anti-thesis, and

WHEREAS, the Christian Reformed Church, in an official interpretive statement adopted by their Synod of 1959 and received by our Synod of 1960, modified and clarified its position in respect to the „Three Points“, and

WHEREAS, the Christian Reformed Church has further officially expressed, in a letter adopted by their Synod of 1960 and received by our Synod of October 1960, that they do not require submission in the sense of demanding total agreement with the „Three Points“ and does, "recognize and bear with scruples which you (we) may have, in the expectation that we together may come eventually to a better understanding of the truth; and not bar those who have certain misgivings or divergent interpretations as long as they refrain from propaganda for their interpretations," and

WHEREAS, the Christian Reformed Church has further officially expressed in a final letter adopted by their Synod of 1961 and received by our Synod in July, 1961, that in their proposed basis for reunion they do not "infringe on the Protestant principle of prophetic liberty" and „that it is fully guaranteed in the proposed basis“, and

WHEREAS, we have expressed "that we no longer charge the 'Three Points' with being Arminian and Pelagian nor are we pleading for freedom to agitate and cause turmoil and strife in the churches." But, "we are opposed to agitation, propaganda or any unseemly or revolutionary action in the church,"

BE IT RESOLVED, therefore, in the interest of seeking the unity of the Church of Christ that we express that we no longer are justified in maintaining separate denominational existence and that we, the Synod of the Protestant Reformed Churches, in session this July, 1961, do adopt and agree to the proposed basis for reunion as expressed and delineated by the Christian Reformed Church in their communication of 1960, points "a" and "b", to wit:

"a- If you will agree that the Three Points are neither Arminian nor Pelagian; that in the light of the official interpretation given by our Synod of 1959, the objection that the Three Points are in conflict with the Scripture and the Forms of Unity is not valid; and that you will agree not to agitate against official interpretations.

"b- If we do not require submission in the sense of demanding total agreement with the Three Points; we recognize and bear with scruples which you may have, in the expectation that we together may come eventually to a better understanding of the truth; and not bar those who have certain misgivings or divergent interpretations as long as they refrain from propaganda for their interpretations."

and do enter into union with the Christian Reformed Church on that basis and so advise our churches to consummate this union according to the methods suggested by the Christian Reformed Church in the five steps outlined as procedure in their communication of June, 1961. to wit:

"1- Each congregation which deems it advisable to continue as a separate unit shall consult with the local Christian Reformed Church or churches. If they agree that there is room for another Christian Reformed Church in that locality, the matter shall be considered settled when approved by Classis.

2- If in any instance there shall be disagreement, the matter shall be submitted to the Classis of the Christian Reformed Church in that area and its decision shall be accepted by the churches involved.

3- If the Protestant Reformed Church has a pastor, he shall submit to a colloquium doctum at the classical meeting, which, if satisfactory, gives him regular standing as a Christian Reformed minister for the whole denomination.

4- If the Protestant Reformed church disbands, so that the members may affiliate with nearby Christian Reformed churches, such members shall upon presentation of membership credentials be received into the Christian Reformed Churches.

5- As soon as the Synod of the Protestant Reformed Churches shall have approved of the agreement of reunion, the minister of a Protestant Reformed church that disbands shall be eligible for a call in the Christian Reformed denomination. Upon accepting a call to the Christian Reformed Church he shall submit to a colloquium doctum. A minister desiring a colloquium doctum before receiving a call shall have the right to receive the same."

Done in the Synod of the Protestant Reformed Churches, July 13, 1961.